

Skolen for efter endnu et Mars Forberedelse ved denne at underkaste sig Examens 2den Del. — En Bestemmelse er der kun, hvorved Flertallet har nogen Betænkelse, og det er den, hvorved Betalingen for Ophold paa Skolen og for Kost og Undervisning kun er sat til 250 Kr. aarlig for hver Elev. Anstalten vil jo staa aaben for Kvinder af forskjellige Livsvilkaar og er ikke blot beregnet paa ubemidlede Kvinders Uddannelse. Ved at sætte Betalingen saa lavt giver man ogsaa saadanne, der have Raad til at betale, en Lettelse, som de ikke trænge til, og det kan jo da tænkes, at et usforholdsmæssigt Antal af Elevpladserne til en Tid kunde optages af saadanne, der paa anden Maade saa sig i Stand til at skaffe sig den fornødne Uddannelse. Betalingen kunde formentlig forhøies til 500 Kr. aarlig for hver — hvad der vilde være billigt imod hvad Uddannelsen ved private Anstalter koster — uden at Afgangen for Ubemidlede til Optagelse paa Statskolen led Afbræk, naar Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til — foreløbig for indtil en Halvdel af Elevpladserne — at nedsætte Betalingen for ubemidlede Kvinder til 250 Kr. aarlig for hver. Flertallet tillader sig derfor at stille et Vædringsforslag i den Retning. — Med Hensyn til det i Bemærkningerne til Lovforslagettagne Forbehold om „tvungen Undervisning i ialtfald et fremmed Sprog“ finder Flertallet sig foranlediget til at bemærke, at en lignende Fordring ikke er stillet til Seminarister i Bestemmelserne af 20de September 1875 om Skolelærer- og Skolelærerindeegamen. Seminarister kunne vel forlange at stedes til Prøve i enkelte levende Sprog og paa Examensvidnesbyrdet at faae Karakter for deres Kundskab i dem, men disse Karakterer faae ingen Indflydelse paa Hovedkarakteren. Da det imidlertid er os bekjendt, at der fra sagkyndig Side lægges Vægt paa „tvungen Undervisning i ialtfald et fremmed Sprog“, og vi derhos erkjende Betydningen af Undervisning i et fremmed Sprog som Dannelemiddel, skulle

vi indskrænke os til at stille os tvivlende til Spørgsmaalet, hvorvidt det vil være rigtigt at stille den omhandlede Fordring til Lærerinder, saa længe den ikke stilles til Lærere.

Ved den i Forslagets § 2 foreslaaede Ophævelse af Seminariedirektionerne og Bestiftelse af en Sagkyndig til at føre Tilsyn med de kongelige Skolelærerseminarier og med den i Lovforslagets § 1 omhandlede Kvindestfole skal Flertallet kun bemærke, at det for at sikke det folkefirkelige Tilsyn med Undervisningen i Kristendoms-Kundskab formentlig vilde være ønskeligt, om der — i Lighed med, hvad der i Reglementet for Skolelærerseminarierne af 10de Februar 1818 5te Kapitel § 55 med Hensyn til de i § 32 a. omhandlede aarlige Examinere foreskrevet iagttaget lige overfor Direktionerne — blev paalagt Seminarieforstanderne og Forstanderinden for den omhandlede Statsfole betimeligen at tilmelde vedkommende Biskopper og Distriktsprovster, paa hvilke Dage og Timer de aarlige Examinere holdes, for at de af dem, der finde det for godt, kunne overvære samme. Flertallet stiller derfor et Vædringsforslag til § 2.

Mindretallet (Mourier-Peteresen og S. Pedersen) indrømmer, at Billighedshensyn tale for, at der fra Statens Side ydes en større og skyldigere Understøttelse til Kvinders Uddannelse som Lærerinder, end nu er Tilfældet, men har dog ikke kunnet slutte sig til det fremsatte Lovforslag, da man ikke finder, at der efter vort Almueskolevæsens nærværende Organisation er tilstrækkelig Trang til en saa kostbar Institution som den foreslaaede. Medens Mindretallet altsaa ikke skjønner, at Regjeringens Forslag er tilstrækkeligt motiveret under de forhaandenværende Forhold, antager Samme det dog heller ikke for Hensigtsmæssigt for Tiden fra sin Side at stille selvstændige Forslag for at lette Kvinders Uddannelse til Lærerinder, og indskrænker sig derfor til at udtale, at det ikke finder